Αυτόνομες παρεμβάσεις

9

απριλης 2006

Ξεφτίλες ελληνορθόδοξοι πατριώτες μη θρηνείτε για το θάνατο του ομόδοξου σφαγέα **Μιλόσεβιτς**. Σε 15 χρόνια στο μουσείο της σοσιαλιστικής επανάστασης το άθικτο σώμα του θα εκτεθεί σε λαϊκό προσκύνημα. Κοσμοσυρροή! Κνίτες, ελληνόσερβοι φίλοι, παπάδες, φασίστες, ακροαριστεροί πατριώτες, οι δικαστές της δίκης του Κλίντον στο Σύνταγμα. Επίσης μερικές χιλιάδες βόσνιων, κροατών και σέρβων που φρόντισε για την είσοδό τους στους αντίστοιχους παραδείσους. Και τέλος μια αντιπροσωπεία κατοίκων της Σρεμπρένιτσα.

Πληθαίνουν οι δηλώσεις πολιτικών και θρησκευτικών ισλαμιστών ηγετών (όπως ο πρόεδρος του Ιράν) που **αμφισβητούν το Ολοκαύτωμα**. Οι αρνητές της εβραϊκής γενοκτονίας από τους ναζί, ανακυκλώνουν το στερεότυπο «οι εβραίοι είναι εκ φύσεως ψεύτες». Άρα, επινόησαν το Ολοκαύτωμα στα πλαίσια της συνομωσίας για την κατάκτηση του κόσμου. Τέτοιες ανθεβραϊκές θεωρίες ξεστομίζουν και οι ναζί. Γι' αυτό (και για χίλια δυο άλλα) μήπως έφτασε η ώρα διάφορα κομμάτια κυρίως της αριστεράς αλλά και της αντιεξουσίας στην ελλάδα να ανοίξουν τα στραβά τους και να ξεκολλήσουν από την λατρεία των διάφορων μουτζαχεντίν;

Στην πορεία που έγινε στα Γιάννενα την **ημέρα της γενικής απεργίας** στις 15 Μαρτίου, συγκροτήθηκε μπλοκ αναρχικών, αντιεξουσιαστών και αυτόνομων. Το μπλοκ ήταν δυναμικό, με σημαντικό στοιχείο την παρουσία μεταναστών εργατών.

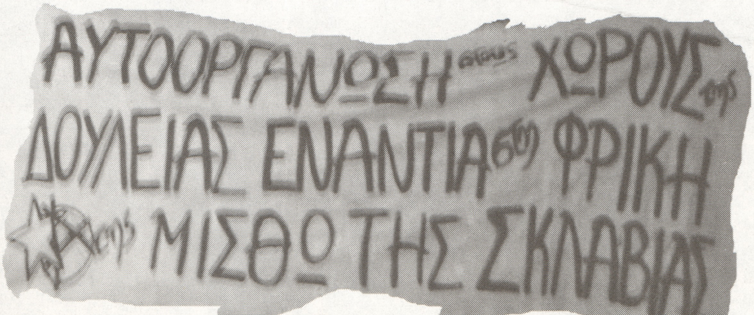

Μερικά πράγματα για τις εκλογές για να ειπωθούν άλλες φορές θέλουν μεγάλη ποσότητα μελανιού ή σάλιου. Άλλες πάλι φορές μια εικόνα φτάνει!

αυτοκόλλητο που κολλήθηκε σε σχολές της αθήνας και των ιωαννίνων με αφορμή τις φοιτητικές εκλογές.

Οι Αυτόνομες Παρεμβάσεις πραγματοποιούνται στα Γιάννενα (plebe canaglia) και την Αθήνα (lost solidarios). Επειδή τα 70 χρόνια από την ισπανική επανάσταση είναι πλέον πολλά, αποφασίσαμε ν' αλλάξουμε το όνομά μας. Από 'δώ και πέρα, lost solidarios. Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στη σειρά «Αυτόνομες Παρεμβάσεις» αποτελούν προϊόντα των συζητήσεων των Α.Π., εκτός από όσα φέρουν την υπογραφή του συντάκτη τους. Για επικοινωνία: aut_par@yahoo.gr

Οι μπάτσοι στα Γιάννενα ως δικαιολογία για τη δραπέτευση του Μ. Ζελίν επιστράτευσαν το επιχείρημα της έλλειψης προσωπικού στο τμήμα μεταγωγών. Που οφείλεται όμως αυτή η έλλειψη; Στις αποσπάσεις 23(!) μπάτσων στο κτίριο της Ε.Υ.Π., μέσα στο κάστρο. Τα πληρώνουν καλά τα **χαφιεδόμουτρα** *γι' αυτό λύσσαξαν τόσοι να αποσπαστούν. Έχει που έχει υγρασία αυτή η πόλη, με τόσους χαφιέδες η ατμόσφαιρα έχει γίνει ανυπόφορη. Ειδικά στο κάστρο στο πρακτορομάγαζο της Ε.Υ.Π. που απλά άλλαξε ταμπέλα και το Κ (κρατική) έγινε Ε (εθνική). Πέρα από την ταμπέλα και τα μηχανήματα, καμία ανακαίνιση.* **Ιδιες μέθοδοι, ιδιοι χαφιέδες, ιδιοι στόχοι...ιδια βρώμα!**

Με την υπόθεση ομηρίας των μεταναστών από το Πακιστάν, από πράκτορες της Ε.Υ.Π., αποκαλύφθηκαν αρκετά στοιχεία σχετικά με τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης των μεταναστών.

Οι μετανάστες από το Πακιστάν στα Γιάννενα *είναι περίπου 150. Αποτελούν τη δεύτερη αριθμητικά μεταναστευτική κοινότητα μετά την αλβανική. Έρχονται μέσω «γραφείων εύρεσης εργασίας» όπως ονομάζονται οι σύγχρονες δουλεμπορικές επιχειρήσεις. Ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες σε εγκαταλειμμένες αποθήκες στη βιομηχανική περιοχή. Εργάζονται στα πτηνοτροφεία και τα πτηνοσφαγεία. Υφίστανται ανηλεή εκμετάλλευση από τις διάφορες επιχειρήσεις με μπροστάρηδες τις εταιρίες «Πίνδος» και «Νιτσιάκος». Οι συνθήκες εργασίας είναι απάνθρωπες. Ειδικά στα πτηνοτροφεία. Εργάζονται νύχτα (αφού τότε γίνεται η συλλογή των κοτόπουλων, ώστε το πρωί να βρίσκονται στις μονάδες επεξεργασίας) και πληρώνονται με το κομμάτι! (κάτι παραπάνω ήξεραν τ' αφεντικά το 19ο αιώνα).*

Το εφιαλτικό σενάριο συμπληρώνεται με την ομηρία και την ανάκριση μεταναστών από το Πακιστάν, από πράκτορες της Ε.Υ.Π. στα Γιάννενα, το περασμένο καλοκαίρι.

Τι καλύτερο για το κοτοπουλο-αφεντικά;
Εργάτες εξαθλιωμένοι και τρομοκρατημένοι.
Γι' αυτό να ταΐσουμε με άρρωστα πουλερικά πράκτορες και αφεντικά.

"Ακούμε συνεχώς απ' τους συνδικαλιστές ότι αυτή η απεργία γίνεται για να εναντιωθούμε στην πολιτική της λιτότητας και της ανεργίας, της ιδιωτικοποίησης και της ανασφάλειας…διεκδικώντας καλύτερους όρους ζωής.

Κατά πόσο όμως θ' άλλαζαν 100 ή 200 euro παραπάνω, τη ζωή μας πραγματικά;

Για μας οποιαδήποτε μορφή αγώνα δεν πρέπει να τίθεται ενάντια στη σημερινή πολιτική αλλά σ' οποιαδήποτε κυβερνητική πολιτική -που εκτός των παραπάνω- προωθεί την εκμετάλλευση, τον ατομικισμό, την αποξένωση, την εξάρτηση…Γι' αυτό το λόγο άλλωστε οι διεκδικήσεις μας δεν περιορίζονται σε οικονομικού τύπου αιτήματα και σαν μέρος του γενικότερου αγώνα μας δεν γνωρίζουν (χωροχρονικά) όρια. Αφού δεν πρέπει να κατοικεί σε πολιτικά γραφεία και να μην σταματάει η δράση του π.χ. με το πέρας των εκλογών.

Δεν θέτουμε μόνο το ζήτημα της βελτίωσης των μισθών αλλά την βελτίωση των ίδιων των συνθηκών ζωής αφού για μας η ποιότητα ζωής δεν μετριέται με βάση το πόσο καταναλώνουμε, δεν μπορεί να μετρηθεί γενικά. Άλλωστε, η ιστορία και η καθημερινότητα μάς διδάσκουν ότι οτιδήποτε μπορεί να παραχωρηθεί (100 euro παραπάνω) πρόκειται ν' αναιρεθεί σ' άλλο επίπεδο απ' τον καπιταλισμό.

Έχουμε να διαλέξουμε σ' έναν κόσμο που «παραχωρεί» και σ' έναν κόσμο που δημιουργούμε. Ο άγριος ανταγωνισμός, ο αποκλεισμός, ο νεκρός χρόνος, ο κατακερματισμός και η εμπορευματοποίηση της ζωής είναι χαρακτηριστικά του πρώτου. Στον δεύτερο η διαδικασία αναδημιουργίας του (κόσμου) είναι υπόθεση των άμεσα ενδιαφερομένων.

Οτιδήποτε μπορεί να κατακτηθεί, οφείλει να κατακτηθεί από εμάς τους ίδιους. Οι συνδικαληστές έχουν αποδείξει ότι όταν δεν ξεπουλάνε μεμιάς τον αγώνα, διαπραγματεύονται την ήττα μας.

Η κατάκτηση του μεγάλου προϋποθέτει την κατάκτηση του απειροελάχιστου. Απ' την άλλη η κατάκτηση του απειροελάχιστου προϋποθέτει την κατάκτηση του μεγάλου. Δεν έχει νόημα ν' αλλάξουμε τον κόσμο αν δεν αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι πρώτα.

Μακριά από συντεχνιακές λογικές –είτε αφορά το εσωτερικό του κλάδου είτε τους κλάδους μεταξύ τους -, που διευκολύνουν τις συνθήκες για ευκολότερη μεταχείρισή μας (καθώς οδηγούν αναπόφευκτα στον ανταγωνισμό του ενός με τον άλλο), αντιτάσσουμε την ολική κριτική του συστήματος, τη δημιουργία κοινού μετώπου και την ταξική αλληλεγγύη. Για τους παραπάνω λόγους συμμετέχουμε στην απεργία αλλά προσπαθούμε ταυτόχρονα να ανακτήσουμε τις ίδιες τις συνθήκες της απεργίας (αιτήματα, μορφές αγώνα), αλλάζοντας για αρχή το πώς βλέπουμε εμείς οι ίδιοι την απεργία."

Οι επιθέσεις στους δημόσιους χώρους στα Γιάννενα συνεχίζονται. Μετά την παραχώρηση του Ξενία στο Μήτση η δημοτική αρχή προχώρησε τα σχέδια της και για την **κεντρική πλατεια**. *Και αυτή τη φορά σε συνεργασία με τους μπάτσους ενάντια στους πολίτες που διαμαρτύρονταν. Στις 21/11 ξεκίνησε η κατασκευή του υπόγειου πάρκινγκ με αποτέλεσμα την καταστροφή της κεντρικής πλατείας. Η οποία μετά την ολοκλήρωση του έργου, μόνο πλατεία δεν θα είναι.*

Την 21η Φλεβάρη ξεκίνησε επίσημα η λειτουργία του **Αυτοδιαχειριζόμενου Κοινωνικού Χώρου στα Γιάννενα**. *Συμμετέχουν οργανώσεις και άτομα από την αριστερά όπως και αντιεξουσιαστές. Καλορίζικο!*

*Το Γενάρη κυκλοφόρησε στα Γιάννενα το πρώτο τεύχος του άτακτου δελτίου αντιπληροφόρησης "**Βάρκα στο Γυαλό**". Καλοτάξιδη!*

αριστερά: *προκύρηξη που μοιράστηκε σε εκπαιδευτικούς την μέρα της απεργίας στις 15/03 απο τους lost solidarios.*

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Εδώ και ένα χρόνο περίπου, στην πανεπιστημιούπολη των Ιωαννίνων λειτουργούν διάφορα μαγαζιά (πέρα από τα κομματικά), ένα φωτοτυπάδικο, μια τράπεζα, ένα παράρτημα των ΚΤΕΛ Ιωαννίνων, ένα μαγαζί κινητής τηλεφωνίας και ένα κομμωτήριο!!! Ό,τι πρέπει δηλαδή για την κάλυψη των καθημερινών αναγκών του κάθε φοιτητή. Φωτοτυπίες, σημειώσεις, σμικρύνσεις, τραπεζικές συνδιαλλαγές, κινητά, περμανάντ, ανταύγειες, νέα λουκ και διάφορα άλλα που αποτελούν αυτό που ονομάζουμε καθημερινή φοιτητική «ανάγκη»... Στο άκουσμα της είδησης ότι μέσα στο πανεπιστήμιο πρόκειται να φτιαχτούν μαγαζιά, οι πρώτες σκέψεις που μας είχαν έρθει στο μυαλό ήταν ότι κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει, το θεωρούσαμε παράλογο... Τελικά μετά και τις «μαζικές», «δυναμικές» και «αγωνιστικές» αποφάσεις συλλόγων και παρατάξεων, παρατάξεων και συλλόγων, το αποτέλεσμα είναι το εξής: τα μαγαζιά έχουν γίνει ένα με το πανεπιστήμιο και μάλιστα έχουν γίνει ήδη «αναγκαία» στο μυαλό του φοιτητή. Έτσι, χρησιμοποιούνται τα μαγαζιά για την παραγωγή και αναπαραγωγή των καθημερινών αναγκών τους. Τελικά ακόμα και οι ίδιοι φοιτητές που στο άκουσμα των μαγαζιών μέσα στο πανεπιστήμιο αντέδρασαν, πλέον, στην καλύτερη περίπτωση, τα αντιλαμβάνονται αδιάφορα, ή στη χειρότερη έχουν γίνει πελάτες τους. Ο εμπορικός χαρακτήρας των μαγαζιών μέσα στο πανεπιστήμιο στην αρχή φαντάζει αντίθετος με τον υποτιθέμενο γνωσιακό του χαρακτήρα. Το πανεπιστήμιο όμως, ενώ προτείνει και προωθεί τον μορφωτικό του ρόλο, ενέχει και ταυτόχρονα ζει από τις οικονομικές του σχέσεις και λειτουργίες. Τα ήδη υπάρχοντα κυλικεία λειτουργούν π.χ. στην διάσταση αυτή. Η μόνη διαφορά μεταξύ των μαγαζιών και των κυλικείων είναι το θέμα της ιδιοκτησίας του χώρου τους, τουλάχιστον στο νομικό του μέρος. Δηλαδή τα κυλικεία αποτελούν δημόσιο χώρο όπου ο καθένας μπορεί να κάτσει χωρίς να συμμετέχει σε οποιαδήποτε εμπορική σχέση, ενώ τα μαγαζιά αποτελούν σαφή ιδιωτικό χώρο, με ότι ακολουθεί αυτή την ιδιοκτησιακή φύση. Ουσιαστικά, βέβαια ακόμα και στα κυλικεία ενυπάρχει η ιδιωτική φύση πάνω στο χώρο, καθώς όταν είναι κλειστά κλειδώνουν και τον χώρο στον οποίο βρίσκονται. Επιπλέον, η υποχρέωση (εκβιασμός, στα πλαίσια ότι αλλιώς γίνεται ανέφικτη η επιτυχία σε ένα μάθημα) από την πλευρά των φοιτητών για αγορά βιβλίων και σημειώσεων (κάτι μας θυμίζει αυτό- α, ναι – δημόσια δωρεάν παιδεία) είναι ένα άλλο δείγμα εμπορευματοποίησης του υποτιθέμενου μορφωτικού χαρακτήρα του πανεπιστημίου. Τι άλλο να πρωτοαναφέρουμε; Τα σεμινάρια που διοργανώνονται με οικονομική συμμετοχή; Τη λειτουργία του γραφείου διασύνδεσης ως μεσάζοντα των φοιτητών και της αγοράς της πόλης, είτε στο πεδίο της εύρεσης εργασίας (συνήθως χαμηλόμισθη και προς συγκεκριμένους χώρους δουλειάς και εργοδότες), είτε στο πεδίο της εύρεσης οικείας (πάλι με συγκεκριμένους όρους και με έμφαση σε

συγκεκριμένους ιδιοκτήτες); Ή μήπως τις οικονομικές σχέσεις του πανεπιστημίου με τα αστικά Κτελ, με συγκεκριμένες εταιρείες κάλυψης συνεδρίων, κ.τ.λ δεν είναι άλλη μια πλευρά της εμπορικής λειτουργίας του πανεπιστημίου; Όμως αυτά είναι γνωστά και καθόλου περίεργα τελικά. Τι μπορούμε να περιμένουμε από ένα πανεπιστήμιο που λειτουργεί μέσα στον καπιταλισμό? Τίποτε άλλο παρά ένα καπιταλιστικό πανεπιστήμιο. Μέσα στον «δημόσιο, ασφαλή (λόγω ασύλου), ιδανικό παράδεισο του πανεπιστημίου», ένα ιδιωτικό σημείο είναι φυσικό να αισθάνεται ανασφαλές. Είναι επόμενο πως ειδικά για την περίπτωση της τράπεζας, θα υπάρχει φύλαξη είτε μιλάμε για security είτε για ασφαλίτες είτε για κάμερες. Σε κάθε περίπτωση αυτό που έρχεται ακόμα να ενισχύσει τον αρνητικό χαρακτήρα των μαγαζιών αυτών (πέρα από τις δυνατότητες καταπάτησης του ασύλου), είναι ότι μπορούμε να το θέσουμε ως μια αρχή επίδειξης ισχύος, μια επίδειξη που έρχεται να μας δείξει ποιος πραγματικά έχει ως ιδιοκτησία του το πανεπιστήμιο, ότι κάθε αλλαγή μέσα σε αυτό δεν αφορά κανένα από τους άμεσα ενδιαφερόμενους. Δεν κατασκευάζουν οι φοιτητές ούτε τα μαγαζιά στο πανεπιστήμιο ούτε το πανεπιστήμιο-μαγαζί, αντίθετα, αυτά τους κατασκευάζουν, αυτά τους διαμορφώνουν... Απλώς «ακούν» τις επιθυμίες τους, δημιουργούν τις επιθυμίες τους και μετά αναλαμβάνουν ένα ρόλο διαμόρφωσης της ταυτότητας τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα σε αυτό αποτελεί το κομμωτήριο! Έχεις μάθημα το πρωί αλλά δεν ξέρεις πώς να κουρευτείς σήμερα, δεν ξέρεις πώς να χτενιστείς (το σίγουρο είναι πάντως πως το «γκομενάκι» (αρσενικό - θηλυκό) μόνο έτσι θεωρείς ότι θα σε κοιτάξει), το κομμωτήριο, το «επιστημονικό» κομμωτήριο του πανεπιστημίου Ιωαννίνων έρχεται να σε βοηθήσει στο χώρο σου, στο φυσικό σου χώρο και μάλιστα στην προνομιακή φοιτητική τιμή...

*Επανερχόμενοι στο θέμα των μαγαζιών, αντιλαμβανόμαστε τη δύναμη τους, την ανταπόκριση που είχαν στο γεγονός ότι οι φοιτητές ως φύσει και θέσει καταναλωτικά όντα εξέλαβαν ως θετική την εκμηδένιση του χρόνου μετακίνησης, αντιλαμβάνονται ως θετική (με την έννοια της εξελικτικής πορείας του Δαρβίνου) τη σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά και εντέλει εννοούν και τον ίδιο το χώρο του πανεπιστημίου ως Αγορά, κάτι που φαίνεται και από τις ανταγωνιστικές λογικές που κυριαρχούν ανάμεσα στους ίδιους τους φοιτητές. Όλα αυτά έρχονται να αποδείξουν και να επιβεβαιώσουν ότι το πανεπιστήμιο τελικά δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας οικονομι**κοπολιτικός μη**χανισμός παραγωγής εξει**δικευμένου** εργατικού δυναμικού και **αναπα**ραγωγήςτηςκυρίαρχηςκοινω**νικ**ής και οικονομικής δομής.*

...νέα ήθη, νέες μπίζνες, νέα γενιά **ασφάλειας**. να μην έρχονται και οι **μπάτσοι δηλαδή και** φρικάρουν οι φοιτητές...

Έτσι, αναλαμβάνοντας την περαιτέρω ριζική ανακαίνιση του πανεπιστημίου Ιωαννίνων, **<u>προτείνουμε:</u>**

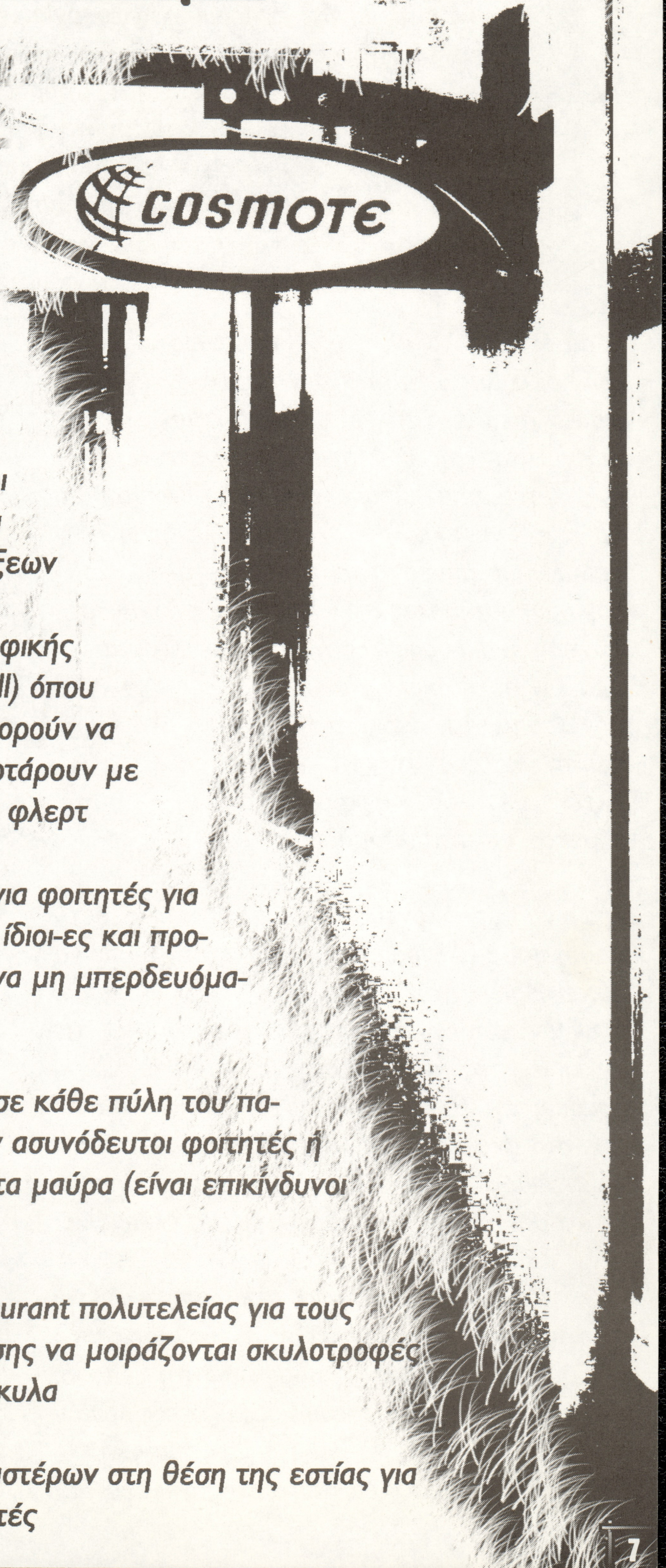

★ *την δημιουργία κέντρου νυχτερινής διασκέδασης (club) στο χώρο της βιβλιοθήκης υπό την εποπτεία και διαχείριση της ΔΑΠ-ΠΑΣΠ Α.Ε.*

★ *τη δημιουργία πρότυπου τσιπουράδικου με μουσικό πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει από αντάρτικα μέχρι σκυλάδικα hits, υπό την εποπτεία και διαχείριση των «αριστερών» παρατάξεων*

★ *τη ριζική αναδιάρθρωση της Φιλοσοφικής σε εμπορικό κέντρο (τύπου the Mall) όπου οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θα μπορούν να φλερτάρουν, να ψωνίζουν, να φλερτάρουν με τις βιτρίνες αλλά και να αγοράζουν φλερτ*

★ *την ίδρυση Γραφείου Στιλιστικής για φοιτητές για να είναι όλοι-ες οι φοιτητές- τριες ίδιοι-ες και προβλέψιμοι-ες (όχι τίποτα άλλο, για να μη μπερδευόμαστε)*

★ *την τοποθέτηση «πορτιέρηδων» σε κάθε πύλη του πανεπιστημίου για να μην μπαίνουν ασυνόδευτοι φοιτητές ή φοιτήτριες, φοιτητές ντυμένοι στα μαύρα (είναι επικίνδυνοι αυτοί, βλ. ληστείες) κ.τ.λ.*

★ *η λέσχη να μετατραπεί σε restaurant πολυτελείας για τους συνδικαλιστές- ηγετίσκους. Επίσης να μοιράζονται σκυλοτροφές για τα χαμηλόβαθμα κομματόσκυλα*

★ *τη δημιουργία ξενοδοχείου 5 αστέρων στη θέση της εστίας για τους αμφιθεατρίνους- καθηγητές*

...βρουμ

η μαμά πατρίδα

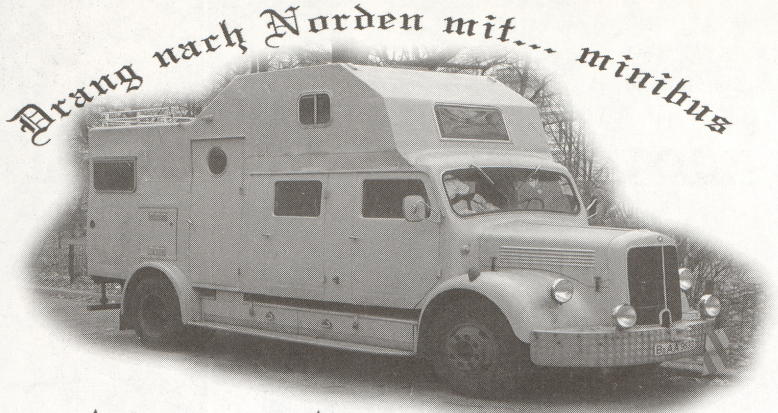

DRANG NACH NORDEN MIT... MINIBUS

Στα μέσα Γενάρη το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών, σε εκδήλωση που έγινε στα Γιάννενα, χάρισε 5 mini bus στις ελληνικές κοινότητες της μειονότητας της β. Ηπείρου για να πηγαίνουν οι μαθητές πιο εύκολα σχολείο. Εννοείται ότι πρόκειται για ελληνικά σχολεία. Είχε προηγηθεί πριν λίγους μήνες η παράδοση μεγάλου σχολικού συγκροτήματος στην Κορυτσά, ενώ αυτή τη στιγμή επισκευάζονται ή κατασκευάζονται από την αρχή σχολεία σε πάνω από 40 περιοχές και σχεδιάζεται η κατασκευή μεγάλου συγκροτήματος και στη Χειμάρα.

Ίσως να παραπλανεί ο τίτλος αλλά τι είναι αυτό που η μαμά Ελλάδα δεν ξεχνά; Τι την έπιασε να ρίχνει φράγκα σε σχολεία στη γειτονική χώρα, όταν αντικειμενικά δεν έχει καλύψει όλες τις εγχώριες ανάγκες; Και στην τελική γιατί τα ελληνάκια της β. Ηπείρου να πηγαίνουν με mini bus στο σχολείο; Μήπως εν τέλει πάνε και τα αλβανάκια με mini bus και είπε η μαμά πατρίδα να μην αφήσει παραπονεμένα τα ελληνάκια;

Δεν είμαστε κακεντρεχείς, αλλά μας φαίνεται λίγο περίεργο το ενδιαφέρον της «ελλαδίτσας» για τον πολιτισμό και τη μόρφωση στη γείτονα. Κάτι άλλο τρέχει από πίσω. Βασανίζοντας λοιπόν το μυαλουδάκι μας να βρούμε την πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από αυτήν την ευγενή(;) προσφορά, πέσαμε πάνω στη δήλωση που έκανε με αφορμή την τελετή παράδοσης των mini bus ο γενικός γραμματέας περιφέρειας Ηπείρου Δημήτρης Πανοζάχος: «Είναι μια σημαντική στιγμή καθώς η μια Περιφέρεια της Ηπείρου, η πιο ισχυρή οικονομικά, βοηθά την άλλη που έχει την ανάγκη της.» (Πρωινός Λόγος, 17/01/2006). Και κατευθείαν μείναμε με το στόμα ανοιχτό. Από πότε η β. Ήπειρος είναι περιφέρεια της Ελλάδας ώστε να δέχεται βοήθεια από μια άλλη περιφέρεια της; Η απάντηση στο ερώτημα (άλλωστε δε βασανιστήκαμε μάταια) ήταν εύκολη. Το ελληνικό κράτος και τα ελληνικά αφεντικά ουδέποτε έκρυψαν τις βλέψεις τους για το φιλετάκι που βρίσκεται στα βόρεια σύνορα και λέγεται Αλβανία. Βλέψεις, που δεν νοιάζονται ούτε καν να τις κρύψουν, έτσι για τα μάτια του κόσμου, σε βαθμό που να μπορεί ένας μεσαίος κρατικός παράγοντας, όπως ο γραμματέας περιφέρειας, να το βροντοφωνάζει.

Οι στόχοι της εξωτερικής πολιτικής των ελληνικών αφεντικών ποτέ δεν άλλαξαν. Από την εποχή του 1940 (οπότε και συμμάχησαν με τα αγγλοσαξονικά αφεντικά διότι οι Ιταλοί κατείχαν την Αλβανία, αλλά και τα Δωδεκάνησα) μέχρι και σήμερα το μόνο που άλλαξε είναι τα μέσα και όχι ο σκοπός. Και τα μέσα αυτή τη στιγμή φαίνονται ειρηνικά μα κρύβουν πόλεμο. Ύστερα από τις ταραχές και την πτώση του καθεστώτος Μπερίσα στα μέσα της δεκαετίας του 90' η αποστολή ελληνικού «ειρηνευτικού» σώματος στη

...βρουμ

ο στυλιανίδης...μπα που να σε πατήσει minibus...

...βρουμ

γείτονα υπήρξε μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για να ξανανάψουν οι ελληνικές ορέξεις. Η ύπαρξη ελληνικού στρατού στην Αλβανία αναβάθμισε το ρόλο της Ελλάδας ως εγγυητή της ασφάλειας και της τάξης στην περιοχή και άνοιξε το δρόμο για την οικονομική έφοδο προς τη γείτονα χώρα. Τα σχέδια μπορεί να υπήρξαν πολλά, αλλά εξίσου πολλά ήταν και τα εμπόδια! Με πρώτο και καλύτερο το εμπόδιο που λέγεται ιταλικές βλέψεις στην περιοχή. Δε θα ασχοληθούμε πολύ με την Ιταλία. Θα πούμε μόνο πως η «ψωροκώσταινα» διαθέτει ένα μοχλό πίεσης που οι Ιταλοί δεν έχουν: την ελληνική μειονότητα.

δεν ξεχνά!

Εκεί ποντάρουν τα ελληνικά αφεντικά και για αυτό χρησιμοποιούν την μειονότητα ως μέσο άσκησης εξωτερικής πολιτικής. Μέσο που δε διαθέτει ούτε η Αλβανία. Να θυμίσουμε εδώ την καταστροφή και εκδίωξη της μουσουλμανικής κοινότητας των Τσάμηδων από την ευρύτερη περιοχή της Θεσπρωτίας την εποχή που ο β' Παγκόσμιος Πόλεμος έφτανε στο τέλος του. Μιας κοινότητας που εάν υπήρχε θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εξίσου από το αλβανικό κράτος. Έλα όμως που δεν υπάρχει και μένει η «ελλαδίτσα» να κάνει παιχνίδι μόνη της· πιέζοντας ύπουλα με δωρεές, σχολεία και mini bus. Άλλωστε ο καθένας αντιλαμβάνεται τι σημαίνει μια «ξένη» εθνική κοινότητα στα πλαίσια κάθε χώρας που έχει στηρίξει την υπόσταση της πάνω στη δημιουργία καθαρών εθνικών ταυτοτήτων.

Δε θα θέλαμε να μιλήσουμε για ανοιχτή επιθυμία των εγχώριων αφεντικών να διαμελίσουν τη γείτονα χώρα, πόσο μάλλον σε μια εποχή που υπάρχουν άλλα καυτά μέτωπα στην περιοχή των Βαλκανίων όπως είναι το Κοσσυφοπέδιο. Αλλά θα τολμούσαμε να πούμε πως η Ελλάδα προσπαθεί να καταστήσει σαφή την επιθυμία της να διαδραματίσει ηγεμονικό ρόλο στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Κάτι που τελικά δείχνει να το έχει καταφέρει και που δεν ξεχνά να το υπενθυμίσει σε όποιον διανοηθεί να το αμφισβητήσει. Και δε θα χρησιμοποιήσουμε τον αριθμό των ελληνικών εταιρειών και στρατευμάτων που δραστηριοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή για να αποδείξουμε τα λεγόμενα μας, αλλά τις δηλώσεις του υφυπουργού εξωτερικών Ευριπίδη Στυλιανίδη από την τελετή παράδοσης των mini bus: «Η ενέργεια αυτή είναι συμβολική. Αποτελεί ένα μικρό τμήμα μιας μεγάλης πολιτικής που έχει στον πυρήνα της την στήριξη της ευρωπαϊκής προοπτικής της Αλβανίας.» (Πρωινός Λόγος, 17/01/2006).

Η Ελλάδα το είπε ξεκάθαρα: Εάν θέλετε ευρωπαϊκή πίτα κοιτάξτε να μην φέρνετε αντιρρήσεις στο big boss της περιοχής. Δε βάζουμε το χέρι μας στη φωτιά ότι η ελληνική ηγεμονία θα παραμένει εσαεί αναμφισβήτητη, αλλά μέχρι να γίνει αυτό η μαμά πατρίδα δε θα ξεχνά τη χρησιμότητα της ελληνικής μειονότητας στη σκακιέρα των ανταγωνισμών στα Βαλκάνια. Αυτό άλλωστε δείχνουν και οι δηλώσεις του προέδρου Παπούλια στη κοπή της «Πίτας του Ηπειρώτη» στο ΣΕΦ σχετικά με την ελληνική μειονότητα: «...περήφανο κομμάτι του Ελληνισμού και ζωντανό κύτταρο της γειτονικής μας χώρας στην προσπάθεια της να γίνει μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας.» (Πρωινός Λόγος, 07/02/2006).

...βρουμ

Χαρακάτ Αλ-Μουκαουάμα Αλ-Ισλαμίγια, δηλαδή Χαμάς (Ζήλος).

Με αφορμή τη νίκη της Χαμάς στις φετινές εκλογές στα αυτόνομα παλαιστινιακά εδάφη διαπιστώσαμε τη θολή εικόνα που είχαμε για τη συγκεκριμένη οργάνωση. Η θολούρα γύρω από τη Χαμάς, τον κατεξοχήν εκφραστή του πολιτικού Ισλάμ στην Παλαιστίνη, οφείλεται τόσο στις αναλύσεις από την πλευρά της κυριαρχίας όσο και από την πλευρά του μεγαλύτερου μέρους της

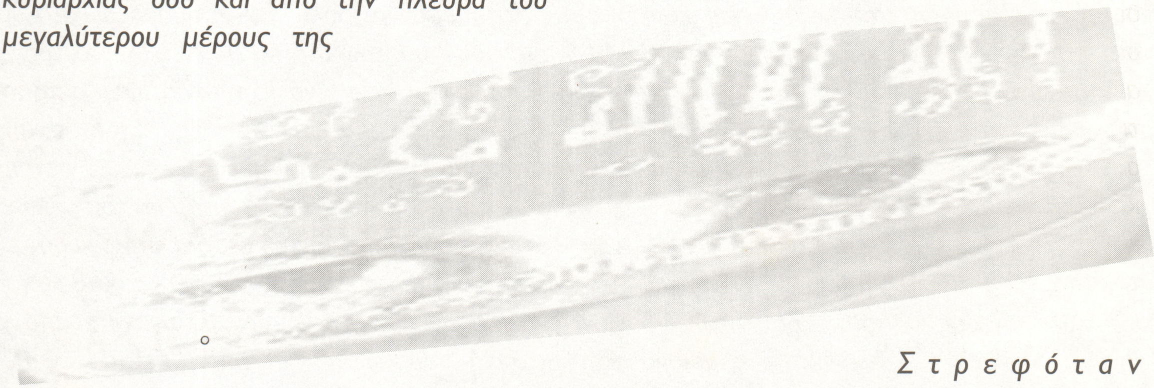

αριστεράς αλλά και κομματιών της αντιεξουσίας. Από αριστερούς και αντιεξουσιαστές επιχειρείται ο εξωραϊσμός της εικόνας της συγκεκριμένης οργάνωσης, στα πλαίσια της υποστήριξης των παλαιστινίων όσον αφορά το παλαιστινιακό ζήτημα. Μια υποστήριξη, άκριτη πολλές φορές, που εμφορείται από ένα ντούρο αντιιμπεριαλισμό δεκαετίας '70. Εντοπίζουν στη συγκεκριμένη οργάνωση ένα είδωλο του επαναστατικού υποκειμένου που φαντασιώνεται ο καθένας, αγνοώντας (ηθελημένα) τον εθνικο-θρησκευτικό της χαρακτήρα.

Ο αντιαμερικανισμός, ο αντισιωνισμός και η βία της Χαμάς αποδεικνύονται ιδιαίτερα γοητευτικά. Φτάνουμε έτσι στο παράδοξο φαινόμενο της υποστήριξης μιας οργάνωσης που ούτε στο ελάχιστο δεν συγκλίνει με τα κοινωνικά απελευθερωτικά προτάγματα, αντίθετα στρέφεται έμπρακτα ενάντια σ' αυτά.

Για να κατανοήσουμε έστω σε ένα μικρό βαθμό την παρουσία και τη δράση της Χαμάς, θα πρέπει να ανατρέξουμε σε κάποιους σημαντικούς σταθμούς της πορείας της.

Πριν την ίδρυση της Χαμάς:

Το 1928 στην Αίγυπτο, ιδρύθηκε η αδελφότητα των «Αδελφών Μουσουλμάνων».

Στρεφόταν ενάντια στη βρετανική αποικιοκρατία και προσανατολιζόταν σε θεοκρατικές αντιλήψεις για το κράτος. Το 1946 δημιουργήθηκε στην Ιερουσαλήμ τμήμα των «Αδελφών Μουσουλμάνων», ενώ ταυτόχρονα τμήμα υπήρχε και στη Γάζα. Μετά τον πόλεμο του 1967 τα δυο τμήματα ενώθηκαν. Εγκατέλειψαν τον εθνικισμό και διακήρυξαν ότι ο εξισλαμισμός της κοινωνίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ανακατάληψη της Παλαιστίνης. Το 1973 ιδρύσαν την Ισλαμική Εταιρεία με βασικούς σκοπούς την καταπολέμηση των μαρξιστικών τάσεων του παλαιστινιακού εθνικισμού και την απόκτηση κοινωνικού ερείσματος.

Η ίδρυση της Χαμάς:

Το 1987 ξέσπασε η πρώτη Ιντιφάντα. Τέσσερις μήνες μετά την έναρξη

της Ιντιφάντα, ο ηγέτης της Ισλαμικής Εταιρείας Αχμέτ Γιασίν ίδρυσε τη Χαμάς, η οποία συμμετείχε ενεργά στην Ιντιφάντα. Το 1989 δημιουργήθηκε η ένοπλη πτέρυγα της οργάνωσης, οι φάλαγγες Αζεντίμ Αλ Κασέμ. Με τη συμμετοχή της τόσο στην Ιντιφάντα, όσο και με την διαχείριση τζαμιών, τη δημιουργία φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, κ.τ.λ. εξελίχθηκε σε δεύτερη πολιτική δύναμη μετά τη Φατάχ.

Η Χαμάς βασισμένη σε θρησκευτικές αρχές με έναν αδιάλλακτο εθνικισμό, αποσκοπούσε στην εγκαθίδρυση ενός ισλαμικού κράτους σε ολόκληρη την παλαιστινιακή γη. Συνεπής σε αυτές τις θέσεις και αρνούμενη να αναγνωρίσει το κράτος του Ισραήλ, κατήγγειλε τις συμφωνίες (Όσλο) για τη δημιουργία αυτόνομων παλαιστινιακών περιοχών και καλούσε σε συνέχιση του αγώνα ενάντια στο κράτος του Ισραήλ με όλα τα μέσα. Αυτή η τακτική οδήγησε στην ευθεία αντιπαράθεση και στη σύγκρουση με την Παλαιστινιακή Αρχή. Στις εκλογές του 1996 η Χαμάς δεν συμμετείχε αλλά ούτε και τι ς μποϋκόταρε. Πιστή στη γραμμή ότι η συμμετοχή στις εκλογές θα συνεπαγόταν την αναγνώριση των αυτόνομων παλαιστινιακών περιοχών και κατά συνέπεια του κράτους του Ισραήλ. Επίσης δημιούργησε το Ισλαμικό Κόμμα της Εθνικής Σωτηρίας στην Παλαιστίνη.

Στις αρχές του 1997 επέστρεψε στις βίαιες ενέργειες (με συνέπεια τη σκληρή καταστολή της), ενώ με την αποφυλάκιση του Γιασίν αναπτύσσει θρησκευτική, κοινωνική και συνδικαλιστική δράση. Το ξέσπασμα της Ιντιφάντα το 2000, η ενασχόληση της με το θρησκευτικό, κοινωνικό και συνδικαλιστικό πεδίο η προσέγγιση με το εθνικιστικό ρεύμα της Παλαιστινιακής Αρχής, ο θάνατος του Αραφάτ, οι εξωτερικές πιέσεις, ο ανένδοτος χαρακτήρας του αγώνα της, η αδυναμία της αριστεράς και η αδιάλλακτη στάση του κράτους του Ισραήλ την κατέστησαν κυρίαρχη πολιτική δύναμη, κάτι που συνετέλεσε τόσο στην απόφαση της να συμμετάσχει όσο και στη νίκη της στις φετινές εκλογές.

Στα καθ' ημάς, τόσο απέναντι στην τρομολαγνεία των Μ.Μ.Ε, και του κυρίαρχου πολιτικού λόγου, όσο και απέναντι στους πανηγυρισμούς για τη νίκη της Χαμάς στις φετινές εκλογές, αντιτάσσουμε ότι...

...Δεν μας ενώνουν αυτά στα
οποία εναντιωνόμαστε,
αλλά αυτό που
είμαστε...

Βασική Πηγή: «Εξεγερμένοι Κόσμοι: Αμερική, Εγγύς και Μέση Ανατολή, Χώρες του Μαγκρέμπ»

«ΧΑΜΟΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΜΑΣ»

«ΧΑΜΗΣΕ Η ΧΑΜΑΣ»

«Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΧΑΜΑΣ ΧΑΣΤΟΥΚΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣ»

ο δικος-σας κι ο δικος-μας αντισιώνισμος..............

Η αντιθεση-μας με τον σιωνισμο δεν εχει τιποτα κοινο με την συνηθισμενη αντιισραηλινη σταυροφορια των αραβικων-ισλαμικων κρατων και των συμμαχων-τους.Ο αντισιωνισμος-τους πηγαζει απο τα οπορτουνιστικα και πολιτικα ατομικα συμφεροντα.Η δικη-μας εναντιωση ξεπηδαει μεσα απο μια θεμελιωδη αρχη,που βασιζεται στην ιστορικη σκοπια των πραγματων.Ο δικος-τους στοχος ειναι η εγκαθιδρυση μιας νεας πολιτικης εξουσιας.Ο δικος-μας ειναι η επανασταση...

Δεν ειμαστε διατεθειμενοι,οπως το μεγαλυτερο μερος της αριστερας,να υποστηριξουμε τη μια μορφη του εθνικισμου στον αγωνα-της ενάντια σε καποια αλλη.Το PLO δεν ειναι για μας τιποτα αλλο παρα ενα εθνικο κρατος διχως δικη-του γη.Το PLO εχει τον δικο-του στρατο τα δικα-του κυβερνητικα κτηρια και τα δικα-του μεσα για να επιβαλλει την κυριαρχια-του(πχ με τη μορφη δολοφονιων παλαιστινιων που παρεκκλινουν απ τη γραμμη του PLO).Η συναφη μιας ειρηνης αναμεσα στο PLO και το Ισραηλ δεν θα ηταν κατι το απιθανο,αν θα μπορουσε να παραβλεφθει το μεταξυ-τους μισος.Κι αυτο γιατι τα κρατη δεν καθοδηγουνται απο ιδανικα και ιδεολογιες,αλλα απο τελειως πρακτικα, προσωπικα συμφεροντα.

Ενα κρατος του PLO στην δυτικη οχθη,δεν θα ηταν τιποτα χειροτερο ή καλυτερο απο οποιαδηποτε αλλη κυβερνηση στη Μεση Ανατολη. Θά καταπιεζε την εσωτερικη-του αντιπολιτευση και θα επεβαλλε το δικο-του πολιτικο προγραμμα,ετσι ωστε να διατηρησει την εξουσια-του.Ενα τετοιο κρατος του PLO στην δυτικη οχθη θα ηταν απολυτα εξαρτημενο απο τα πλουσια αραβικα-ισλαμικα κρατη και απο τις υπερδυναμεις,αφου η δυτικη οχθη δεν ειναι καταλληλη για βιομηχανικη αναπτυξη,ουτε και προσφερει φυσικους πορους εκμεταλλευσης.Μπορει λοιπον κανεις εκ των πραγματων να συμπερανει,πως το κρατος αυτο σε μια τετοια περιπτωση θα ανεπτυσσε πιθανα οικονομικες σχεσεις με τον πιο μισητο-του εχθρο: με το σιωνιστικο κρατος του Ισραηλ.

Στον ιδιο βαθμο που απορριπτουμε το PLO,αλλο τοσο καταδικαζουμε την στρατιωτικη καταληφη των "διοικουμενων(απο το Ισραηλ)περιοχων". Υποστηριζουμε διχως ορους το δικαιωμα του παλαιστινιακου λαου να καθοριζει μονος-του το μελλον-του,μακρια απο τις χειραγωγησεις καποιων δυναμεων,ειτε του Ισραηλ ειναι αυτες,ειτε του PLO,ειτε οποιουδηποτε αλλου.Στον ιδιο βαθμο που απορριπτουμε το υπαρχον πολιτικο συστημα στο Ισραηλ,αλλο τοσο υποστηριζουμε το δικαιωμα της ισραηλινης-εβραϊκης κοινοτητας για αυτοδιαθεση.

Jewish Anarchist Comittee,

Libertarian Workers Group,New York.

"...Γεγονος παραμενει,πως δεν μπορει να υπαρξει ειρηνη στη Μεση Ανατολη οσο δεν θα εγγυωνται τα ισα δικαιωματα ολων των λαων της περιοχης με βαση την αυτοδιαθεση και την ισοτητα.Ο πολεμος,βεβαια, και οι στρατιωτικες δυναμεις πρεπει να απορριφθουν σαν μεσα για την επιλυση των διαφωνιων.

Φυσικα,μεσα στην σημερινη διεθνη κοινωνικη,πολιτικη και οικονομικη ταξη η πραγματικη ειρηνη δεν ειναι εφικτη,και η αυτοδιαθεση και η ισοτητα για ολους τους λαους δεν αποτελουν παρα σκετους μυθους

Η ισραηλινη επεμβαση στον Λιβανο καθως και η κυνικη διπλωματια που ακολουθησε,το αποδεικνυουν αυτο αρκετα.

Που βρισκεται λοιπον η λυση για την ισραηλο-παλαιστινιακη συγκρουση,οι αιτιες της συνεχους συρραξης αναμεσα στο Ισραηλ και τους αραβες γειτονες-του;

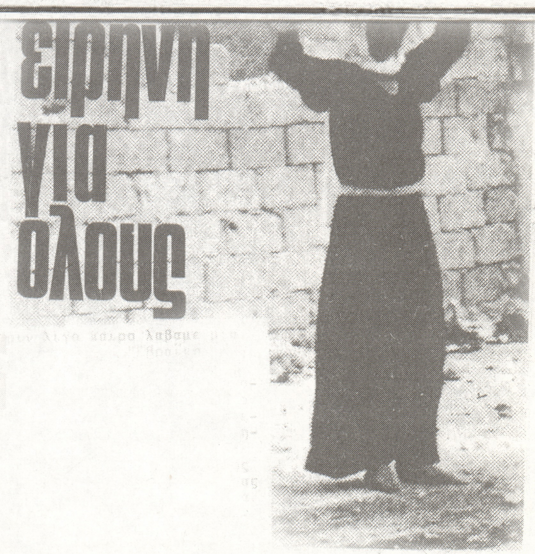

Πρωτα απ ολα,ειναι αναγκαια η αμοιβαια αναγνωριση των δικαιωματων των παλαιστινιων και των ισραηλινων.Δεν εννουμε,βεβαια,καποια διπλωματικη συμφωνια αναμεσα στο PLO και την ισραηλινη κυβερνηση.Αυτο που προεχει,ειναι να καταλαβουν τοσο οι ισραηλινοι οσο και οι παλαιστινιοι εργατες,πως εχουν κοινα συμφεροντα συμφεροντα τετοια που ξεπερνανε τις εθνικες και θρησκευτικες διαφορες.
Μονο αν σταματησουν οι ισραηλινοι και οι παλαιστινιοι,οπως κι ολοι οι αλλοι καταπιεσμενοι να χρηματοδοτουν με την εργασια-τους και με τα χρηματα-τους τους πολεμους, και αγωνιστουν απο κοινου εναντια στην καταπιεση,την εκμεταλλευση και τον ιμπεριαλισμο,θα μπορεσει να γινει πραγματικοτητα η απελευθερωση του ανθρωπου,η αυτοδιαθεση και η ειρηνη...

Πολλοι υποστηριζουν την ιδρυση ενος παλαιστινιακου κρατους στην δυτικη οχθη ή στη λωριδα της Γαζας,και πιστευουν μαλιστα πως κατι τετοιο θα σημαινε και τον τερματισμο της συρραξης.Μια τετοια λυση θα ταν εφικτη μονο στο μετρο που το Ισραηλ θα αποχωρουσε απο τις κατεχομενες περιοχες. Εμεις πιστευουμε,ομως,αντιθετα πως μια τετοια πολιτικη δεν θα οδηγουσε στην απελευθερωση και στην πραγματικη αυτοδιαθεση του παλαιστινιακου λαου.
Πως μπορει κανεις να πιστεφει, πως ενας λαος ειναι πραγματικα ελευθερος και πως καθοριζει μονος την τυχη-του,απλα και μονο επειδη ιδρυσε δικο-του κρατος;
Η απαντηση βρισκεται στην ιστορια και στην σημερινη παγκοσμια πολιτικη κατασταση:
Ολα τα κρατη,ανεξαρτητα απο ιδεολογικα,θρησκευτικα ή οικονομικα συστηματα στηριζουν την κυριαρχια-τους πανω στη βια των οπλων και στην καταπιεση.
Τα κρατη υπαρχουν για να προστατευουν τα συμφεροντα της εκαστοτε εξουσιας.

...Ακριβως γι αυτο,σαν αναρχικοι δεν υποστηριζουμε τα "εθνικο-απελευθερωτικα κινηματα",επειδη σαν στοχο-τους βαζουν την οικοδομηση και την διαιωνιση της κυριαρχιας του εθνικου κρατους -και παραλληλα την δημιουργια μιας νεας κυριαρχης καστας,καθως και νεων μορφων καταπιεσης.
Φυσικα,αυτο δεν σημαινει πως παραγνωριζουμε ή πως αμφισβητουμε τη σημασια των λαικων αγωνων για μια "ιδιαιτερη" κουλτουρα και για ενα αυτοκαθοριζομενο μελλον.
Η γνωμη-μας ειναι,πως ο πυρηνας καθε λαϊκου αγωνα πρεπει να ναι η ανατροπη των κοινωνικων,οικονομικων και πολιτικων σχεσεων & συστηματων,που δινουν τη δυνατοτητά στους εξουσιαστες ολων των χωρων να καταπιεζουν και να εκμεταλλευονται τα υπολοιπα μελη της κοινωνιας.

Σαν αναρχικοι,οραματιζομαστε μια κοινωνια οπου οι ανθρωποι θα μπορουν να αυτοκαθοριζουν τη ζωη-τους,αλλα οχι και τις ζωες των αλλων.Πιστευουμε,πως τα φυσικα και κοινωνικα πλουτη ολου του κοσμου δεν ειναι ιδιοκτησια ενος ανθρωπου,μιας επιχειρησης ή ενος κρατους.Τα μεσα παραγωγης,διανομης και επικοινωνιας,καθως και κεινα της διατροφης,του ρουχισμου της κατοικησης και της ιατρικης περιθαλψης πρεπει να αυτοδιευθυνονται κατα τροπο αμεσο και γενικευμενο,τοσο σε τοπικο οσο και σε υπερεθνικο επιπεδο,και να ναι προσιτα στον καθενα και στον ιδιο βαθμο.

Οι μακροπροθεσμοι στοχοι-μας για μια νεα κοινωνικη ταξη στην Μεση Ανατολη και στον κοσμο ολοκληρο, ειναι η ανοικοδομηση μιας αποκεντρωτικης,παγκοσμιας και ελευθερης ομοσπονδιας των λαων -κι οχι η ιδρυση εθνικων κρατων- στη βαση του ελευθερου συνεταιρισμου και της συνεργασιας,της αμεσης δημοκρατιας και της γενικευμενης αυτοδιευθυνσης.

Τα αποσπάσματα αυτά είναι από επιστολή της Εβραϊκής Αναρχικής επιτροπής, δημοσιευμένης στην "Αρένα" (Τεύχος Ι, '83). Θεωρήσαμε καλό να παρατεθούν εδώ καθώς αποτελούν ντοκουμέντο πλεόν μετά τη ροή της ίδιας της ιστορίας στα παλαιστινιακά εδάφη.

foititander

... ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ!

...παράτα τη ζωή σου

αγάπα τη σχολή σου

και διάβαζε πολύ...

φοιτητές σε κρίση ταυτότητας

Αυτόνομες ★ Παρεμβάσεις

Πόσες φορές έχουμε αναρωτηθεί αν οι ιδέες μας, ο λόγος μας έρχονται σε σύγκρουση με τις πράξεις μας, με τις ζωές μας?

Πόσες φορές κατηγορηθήκαμε και κατηγορήσαμε άλλους ότι δείλιασαν, ότι υπέκυψαν?

Πόσες φορές ξενυχτήσαμε για να πάρουμε μια απόφαση? Μια απόφαση που οι περισσότεροι θεωρούν δεδομένη?

Πόσες φορές θυμώσαμε με τους εαυτούς μας με τις υποχωρήσεις που κάναμε?

Πολλές φορές και θα το κάνουμε

άλλες τόσες..

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα σημαδεύει τα κορμιά και τις ψυχές μας. Η άρνηση στους εκβιασμούς της κυριαρχίας συνεπάγεται **πόνο**. Έναν πόνο που θα είχαμε αποφύγει αν αποχωρούσαμε σε βουνά, σε νησιά, στην έρημο, αν κλεινόμασταν σε διαμερίσματα μικρά ή μεγάλα, φτωχικά ή πλούσια.

Όμως ο πόλεμος είναι εδώ. Κάθε μέρα, παντού.. Μαχητές ή αναχωρητές, με τις όποιες αντιφάσεις, υποχωρήσεις, ήττες, αλλά και νίκες...

"Είμαστε όλοι, χωρίς εξαίρεση, υποχρεωμένοι να ζούμε λίγο πολύ σε αντίθεση με τις ιδέες μας· είμαστε όμως σοσιαλιστές και αναρχικοί ακριβώς στο μέτρο που βασανιζόμαστε απ' αυτή την αντίθεση και προσπαθούμε, όσο είναι δυνατόν, να την αμβλύνουμε. Τη μέρα που θα προσαρμοζόμασταν στο περιβάλλον, δεν θα είχαμε πια τη λαχτάρα να το μετασχηματίσουμε και θα γινόμασταν κι εμείς αστοί· άφραγκοι, ίσως· αλλά όχι λιγότερο αστοί στα έργα και στις επιδιώξεις μας."

Ερρίκο Μαλατέστα, «Οι αναρχικοί και η ηθική,
Λε ρεβέιγ, Γενεύη, 5-11-1904

αφίσες που κολλήθηκαν σε γιάννενα, άρτα, αγρίνιο και μεσολόγγι για τους μετανάστες

Vapori me endrat e tua ishte kellimisht, te mbyten . . .
Te priten ne vende te ndertuara specialisht per ty.
Dhe ne qofte se te kujtojne kampe perqendrimi mos u cudit.
Mire se erdhe ne nje bote qe nuk ndryshon dhe shume nga ajo qe le pas.
Ne qofte se arin te gjesh nje pune ajo do te jete e keqpaguar dhe pa siguracion. Do te gjendesh perballe me racizmin e shumices se vendasve, te cilin e krijojne autoritetet me propaganten e tyre.
Nuk duhet te injorohesh kurre te peshtyjne ne fytyre.
Nuk duhet te frikesohesh kurre te qellojne pa meshire.
Nuk duhet te ankohesh kurre te shkaterojne ne pune.
Me sa duket erdhe ne nje bote tjeter padronash dhe ne boten e tyre je imigrant, jo njeri.
Mos prano idolet qe vazhdimisht te japin, shkatero cdo gje qe te shfrytezon, thyej zinxhirat qe te mos behesh si ata qe nuk te pranuan.

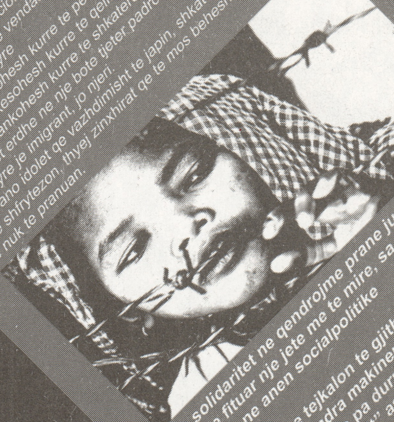

Anarkiste nga Janina, Arta, Agrinio, Mesolongi

Me solidaritet ne qendrojme prane jushe ne luftet tuaja per te fituar nje jete me te mire, sa ne anen punesore ...g dhe ne anen socialpolitike

...aritet qe tejkalon te gjitha ndarjet plastike nacionale. ...me kondra makinerive qe detyrojne nenshtrimin ... jete te pa duruar qe eshte e njejte si per ...ndasit" ashtu dhe per "te huajt".

Κάθε ώρα που περνάει...
Η απόγνωση και η ανάγκη για ζωή μεταφέρεται στις καραβιές των προσφύγων ή ακολουθεί το μονοπάτι των συνόρων. Η ελπίδα στοιβάζεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, κακοποιείται και εκδιώχνεται από τους δήμιους που δεν διστάζουν να φυτέψουν σφαίρες στις πλάτες των κολασμένων.
Μέρα με την μέρα...
Τ' αφεντικά εντείνουν τη λεηλασία τους. Καθιστούν τους μετανάστες αναλώσιμο εργατικό δυναμικό στα δουλικά χαράματα των κατέργων. Στιγματίζοντάς τους ως "ξένους" νομιμοποιούν την εκμετάλλευση της μαύρης, σκληρής και απαξιωμένης από τους έλληνες εργασιας.
Χρόνο με το χρόνο...
θεμελιώνοντας το ρατσιστικό ιδεολόγημα στις συνειδήσεις των ανθρώπων υποδεικνύουν τους μετανάστες ως υπαίτιους για τις πληγές που οι θεσμοί προκαλούν στο κοινωνικό σώμα. Στοχεύοντας στην περαιτέρω αφαίμαξή τους, χτίζουν το ξενοφοβικό οικοδόμημα επενδύοντας στην συναίνεση της κοινωνίας.

Το δικαίωμα του ανθρώπου να ζήσει όπως επιλέξει αξιοπρεπώς δεν είναι ούτε λαθραίο ούτε νόμιμο, είναι αδιαπραγμάτευτο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ / ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ / ΣΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

9
γιάννενα

Ατακτο (Μεσολογγι)
Ιος Αταξιας (Αγρινιο)
Αντιεξουσιαστες/ στριες απο Αρτα
Ανοιχτη Συνελευση Αναρχικων Αντιεξουσιαστων Ιωαννινων